

OPERATIE MAX

Een komedie in zes bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPERATIE MAX** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/039
ISBN 9789038517117

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3à5 dames – 4à6 heren)

AMANDA BURCHTGRAVE, dramaturge zonder job:

GREG BREKERS, huwelijksconsulent:

MIEKE DE RIJKE, expeditrice:

BENOIT VANDER BOL, gemeenschapswacht:

COIS KOETSIERS, vrachtwagenbestuurder:

MAXIMILIAAN BURCHTGRAVE, boekverkoper:

ELS VANDERZORG, verpleegster:

JEAN(NE) OPDEBON, inspecteur van politie:

ANDRE(A) BOEIEN, inspecteur van politie:

DECOR

Een woonkamer. In de linkerwand een tuindeur en tegen de wand een kast. In de achterwand links een tv-toestel en rechts een raam met overgordijnen, dat uitzicht biedt op huizen rond een plein. In de rechterwand achteraan een deur of doorgang naar de hal, in het midden een deur naar de keuken en de overige woonvertrekken. In de buurt van de tv een eettafel met een viertal stoelen. Meer op de voorgrond rechts een salonnetje met minimum vier zitjes rond een salontafel.

TIP:

Het stuk speelt in de late herfst, kledij navenant. Eventueel kan in plaats van een pleister, een professioneel hoofdverband worden aangebracht aan het hoofd van de 'gewonden', wat tussen twee bedrijven in zeer snel moet kunnen gebeuren. In het laatste bedrijf mag dat wat meer klungelachtig zijn.

EERSTE BEDRIJF

(Licht)

AMANDA: (A.N., zit in zetel met PC op schoot, tokkelt ongeïnteresseerd, snikt af en toe, bij de bel met tegenzin naar hal)

(Deurbel)

GREG: (A.N., enthousiast op) Wat ben ik blij je nog eens te zien, mijn lieve Amanda, dat is alweer veel te lang geleden. Hoe stel je het nog?

AMANDA: Niet zo best, Greg. Ik doe geen oog dicht de laatste tijd. En jij?

GREG: Fysiek zit alles nog goed maar financieel gaat het me niet zo voor de wind. Mijn beroep sterft stilaan uit, de schuld van het internet en zo. Maxi is (Maxi-is uitgesproken) er niet?

AMANDA: Nee, hij is er niet Greg en hij zal er nooit meer zijn. (snikt)

GREG: Nu maak je toch een grapje Amanda. Waarom zeg je zoiets?

AMANDA: Helemaal geen grapje, hij is voor eeuwig weg, weg. (barst in huilen uit)

GREG: (legt troostend hand op haar schouder, laat haar zitten) Ik snap het niet. Je spreekt in raadsels Amanda. Wat is er gebeurd?

AMANDA: Iets verschrikkelijks, Greg. (spreekt met horten en stoten) Ik geraak er nooit meer overheen. Hij is me plots ontglipt en het is ondraaglijk, ondraaglijk! Het lijkt nog mijn schuld te zijn ook! (snikt)

GREG: Hoe is dat kunnen gebeuren? Maxi-is volgens mij altijd zo trouw geweest en nu is hij er zomaar van onder gemuisd! Ik kan dat niet geloven. Voor een vrouwtje?

AMANDA: Dat denk ik niet, ik heb daar niets van gemerkt. Hij is vertrokken, zonder afscheid te nemen. Kun je je voorstellen hoe zoiets aanvoelt, na zoveel gelukkige jaren samen?

GREG: Zonder afscheid te nemen van zo een opperst lieve vrouw! Jongens toch, in wat voor tijden leven wij. Ik sla hem zo op zijn smoel als ik hem nog eens tegenkom, maar die kans is nu natuurlijk klein.

AMANDA: Maar Greg jongen, die kans is onbestaande. Max is verongelukt.

GREG: Is hij verongelukt? Oh, ik had het verkeerd begrepen. Mijn innige deelneming, Amanda. (drukt haar de hand en kust haar, gaat zitten) Hoe en waar is het gebeurd?

AMANDA: Hier vlak voor de deur. (snikt)

GREG: Vlak voor de deur dan nog!... Heb je het zien gebeuren?

AMANDA: (begint weer te huilen) Ja, verschrikkelijk stom, onbegrijpelijk!

GREG: Hoe? Hij heeft zich toch niet, heu... van kant gemaakt, onder een auto of zo?

AMANDA: (schrikt) Zou dat kunnen Greg? Nee, dat kan ik nu toch niet geloven. Ik liet hem 's morgens uit, gaf hem nog een kusje, hij keek links en rechts, stak de straat over en op het plein, ineens pats!...

GREG: Toch een auto?

AMANDA: Twee!

GREG: Wat zeg je nu, twee?... Twee auto's? Bedoel je overreden door twee auto's tegelijk? Hoe is zo iets mogelijk?

AMANDA: Ja, je moet het gezien hebben om het te geloven, al dat bloed...

GREG: Verschrikkelijk. Wanneer was dat?

AMANDA: Tien dagen geleden.

GREG: Tien dagen geleden al en je hebt me niet gebeld of een rouwbrief gestuurd! Waarom niet?

AMANDA: Daar zag ik het nut niet van in.

GREG: (*recht, begint te ijsberen*) Daar zag je het nut niet van in, Amanda? Ik had je zo graag mijn medeleven willen betuigen, je willen troosten. Hem nog eens zien ook. Wanneer is hij begraven? Of is hij gecremeerd?

AMANDA: Dat is nog niet gebeurd.

GREG: Nog niet gebeurd? Na tien dagen!

AMANDA: Vanwege de reconstructie en eventuele autopsie.

GREG: Vanwege een autopsie en vanwege zijn... reconstructie? Leg me dat toch eens uit. (*gaat weer zitten*)

AMANDA: Ja, voor het vaststellen van de aansprakelijkheid. De verzekeringen sturen dan een expert om vast te stellen wie de dader is. Waarschijnlijk is dat de vrouw van de Porsche ofwel...

GREG: Een vrouw hé! Wie was de andere bestuurder? Ook een vrouw?

AMANDA: Een man, de chauffeur van de camion, een roestige Bedford.

GREG: Jongens toch, tegelijk aangereden door een Porsche en een Bedford! Wie was er eerst?

AMANDA: Hoe bedoel je?

GREG: Wie heeft hem als eerste overreden, Amanda?

AMANDA: Tja, moeilijk in te schatten, Greg. Eigenlijk is hij niet echt overreden, eerder geplet tussen de twee voertuigen, snap je?

GREG: Aie! Verpletterd, jongens toch! Verschrikkelijk! Kan ik hem nog gaan groeten?

AMANDA: Greg, dat kan je beter niet doen. Je zou hem niet herkennen. Ze hebben hem (*begint weer te huilen*) van de bumpers moeten schrapen. Trouwens, je hebt hem nooit veel aangehaald, dunkt me. Nu is het te laat daarvoor.

GREG: Amanda, weet jij nog wel wat je zegt? Wij zijn altijd heel close geweest. Ik ken hem al van jongs af, twee handen op een buik.

AMANDA: Ik heb nooit gezien dat je hem een kusje gaf of hem zijn buikje zien strelen, (*snikt*) die teddybeer van mij.

GREG: Ja maar, dat wil toch niets zeggen. Van vrouwen had hij dat wel graag maar echte mannen doen zoiets toch niet! (*denkt na*) Tja, had ik dat geweten... maar daar is het nu inderdaad te laat voor, zoals je zegt. Ik had hem zo graag nog eens willen zien.

AMANDA: Ik heb wat foto's gemaakt na het accident, er komt wel wat bloed en ingewanden bij kijken. *(staat op)* Wil je ze zien?

GREG: Nee, nee, laat maar. Waar is het stoffelijk overschot nu?

AMANDA: In de kist, diepgevroren.

GREG: Diepgevroren?... Tja, dat zal wel nodig zijn voor een autopsie en zo. Wat moet er nu nog zoal gebeuren?

AMANDA: Straks komen de verschillende partijen samen met de mensen van hun verzekering om uit te maken wie de schuldige is.

GREG: En wie er moet betalen. Dat zal niet min zijn, zomaar weggemaaid in de fleur van zijn leven.

AMANDA: Ja maar Greg, hij begon de laatste tijd wel wat te mankeren. Hij mankte en was wat kortademig.

GREG: Is dat zo? Daar heb ik de laatste keer dat ik hem zag, een paar maand geleden, niets van gemerkt. Het is wel een ramp voor de nakomelingen, heu... nabestaanden wil ik zeggen.

AMANDA: Nakomelingen, zeg je!? Bij mijn weten zijn die er toch niet Greg, hier alleszins niet. Ik heb hem altijd kort gehouden en hem vertrouwd ook. Maar jij weet er blijkbaar iets meer van... een scheve schaats of zo? Heeft Maxi je dat verteld? Ik dacht zelfs dat hij het niet kon. Ik heb het met hem geprobeerd maar wie weet, ergens anders!... Dit stelt hem toch weer in een ander daglicht. Als er een nakomeling zou zijn, zou ik wel eens willen overwegen om kennis te gaan maken. Weet jij iets meer, kan je mij een hint geven?

GREG: Maar nee Amanda, ik zei dat zo maar heu... bij manier van spreken. Ik weet van niets hoor, Maxi heeft niets gezegd, wat dat betreft.

AMANDA: Eigenlijk zou het een troostende gedachte zijn dat hij in hem of haar zou voortleven! *(gaat dromerig zitten)*

GREG: Nu snap ik er helemaal niets meer van! Je lijkt me toch sterk in de war. *(Deurbel)*

Laat mij maar, Amanda, blijf rustig zitten. *(naar hal)*

MIEKE: *(tussentaal, stormt met een volgeladen winkelkar naar binnen, parkeert de kar in de buurt van de tafel, buiten adem)* Doe die deur toe, rap, rap! Ik word achtervolgd door een agent. *(naar raam toe, sluit overgordijnen, loert tussen gordijnen door)*

(Licht dimt een beetje)

GREG: *(op hal)* Mevrouw, mag ik u vragen waarom u hier als een furie naar binnenstormt met een volgeladen winkelkar en ermee over mijn tenen rijdt? Werkt u voor Bol.com of zo? Heb jij dat besteld, Amanda?

AMANDA: Ik heb niets besteld, stuur maar door Greg.

MIEKE: Ik denk dat ik hem afgeschud heb. Zijt gij de verzekeringsexpert, mijnheer?

GREG: Verzekeringsexpert? Welnee, ik ben Greg De Breker, ik ben huwelijks- en partnerconsulent. Nu dit ter sprake komt, mevrouw, ik kan u wellicht aan een interessante man helpen die u beschermt tegen stalkers en andere sujetten.

MIEKE: Dat is erg vriendelijk mijnheer De Breker maar ik beschik al over een dergelijke echtgenoot. Wij runnen samen het pakjesbedrijf Day by Night. Mijn naam is Mieke

De Rijke, aangenaam. (*handdruk*)

AMANDA: (*was in gedachten verzonken, begint bij het horen van de naam Mieke onbedaarlijk te huilen*)

GREG: (*stormt naar Amanda, gaat bij haar zitten en troost haar*) Amanda meisje, wat is er nu weer aan de hand?

AMANDA: (*snikkend*) Dat is de Porsche madam!

GREG: Porsche madam? Ho, de daderes bedoel je? Verschrikkelijk!

AMANDA: Ja, zij is de moordenaress!

GREG: (*kwaad naar Mieke toe*) Mevrouw, ik verneem hier net dat u mijn beste vriend heeft overreden. Ik eis een verklaring!

MIEKE: Ja zeg, wij waren met twee en daarbij was het slachtoffer onvoorzichtig. Ik kon er echt niets aan doen. (*blijkt tussen gordijnen door*) Verdomme, die gekke flik komt er aan!

GREG: Waarom word je achtervolgd? Heb je die bank daar overvallen of wat?

MIEKE: Nee, nee maar hij heeft me nagefloten, de seksmaniak!

GREG: Je hebt die flierefluitende agent toch kunnen afschudden?

MIEKE: Meer zelfs, ik heb hem overreden!

GREG: Overreden? Die politieagent! Met de Porsche? Dat is dan het tweede ongeval op korte tijd. Tja, ze moeten die moordkarren van de straat halen.

MIEKE: Ik ben hier nu met de Toyota Landcruiser van mijn man.

GREG: Om het even. Ze zouden al die stinkende 4x4 bakken moeten verbannen naar de brousse. Maar die stalker is blijkbaar niet dood?

MIEKE: Maar nee beste Greg, ik heb wel zijn been geraakt en hij komt daar al pikkelend aangelopen. Het gebeurde met mijn winkelkar.

GREG: Ah, met die winkelkar, jongens toch! Ja, er kleeft bloed aan. Waarom doe je zoiets?

MIEKE: Wel het zit zo, ik deed mijn inkopen in de supermarkt naast de bank op het plein hier.

GREG: Met die winkelkar?

MIEKE: Ja, met die winkelkar. Aan mijn auto gekomen...

GREG: De Landcruiser van uw man?

MIEKE: Wel ja, de Landcruiser van mijn man, want die pakken krijg ik niet in mijn Porscheke. Maar onderbreek mij nu niet altijd!

GREG: Sorry, Mieke. Vertel maar voort.

MIEKE: Aan de auto gekomen vind ik mijn portemonnee niet direct en daar zitten mijn sleutels in en de rekening van de supermarkt. Ik pruts wat aan die autoklink en ineens komt er vanaf de bank een agent afgestormd al fluitend en roepend: 'houd de dief'. 't Was inderdaad precies of ik de bank daar had overvallen, zoals je al zei. Ik krijg de schrik te pakken van die bullebak en zet het dus op een lopen met die kar. Die gast, zonder kar, spurt mij voorbij en wil mij pootje lappen. Ik stop niet en rij over zijn voet of been en die gast vliegt in het decor. Hopelijk heeft hij niet gezien dat ik hier ben binnengevlucht.

GREG: Heb je hem daar gewond achtergelaten? Dat ziet er dan niet erg rooskleurig uit, Mieke. Hulp weigeren aan een gewond persoon, die je zelf omvergereden hebt!

(Deurbel)

MIEKE: *(kijkt door spleet)* 't is niet waar. Hij is daar al. *(haalt tafelkleed van tafel en gooit het over de kar)* Kunt ge hem niet afschepen Greg? Zeg hem dat ge niemand gezien hebt. Please?

GREG: *(twijfelt)* Ja maar, als het uitkomt dan worden Amanda en ikzelf wel medeplichtig om een schuilplaats te bieden aan een vluchtmisdrijf plegend persoon.

(Deurbel)

MIEKE: Maar het ongeval was zijn schuld, ik had voorrang van rechts.

AMANDA: Doe maar open Greg. Wij zijn rechtschapen mensen, mevrouw.

GREG: Tja... ik weet niet goed... *(twijfelt)*

AMANDA: Oké, ik doe het zelf wel. *(naar hal)*

GREG: Sorry, ik kan er niets aan verhelpen, Mieke.

AMANDA: *(vanuit hal)* Komt u binnen mijnheer de agent. Wij hebben de vluchtende dievegge voor u vastgehouden. Doe uw werk.

BEN: *(tussentaal of dialect, hinkend op, zijn kledij lijkt wat op die van politieagent met op rug 'gemeenschapswacht')* Ne goeiedag allemaal. *(tot Mieke)* Madammeke, dat zal uw beste dag niet zijn, daar zal ik voor zorgen.

MIEKE: Gij gaat voor mij zorgen, zegt ge? Hoe dat, mijnheer de politieman?

BEN: Gij zijt een 'vluchtmisdrijfster'. Met een gestolen winkelkar vol niet betaalde winkelwaar, een ambtenaar in dienst omver rijden en dat na een poging om in te breken in een op het plein verkeerdelijk in overtreding geparkeerde Toyota. Hoe heet gij en waar is die kar?

MIEKE: Bij mijn weten staat die nog altijd op het plein, mijnheer en ik ben heel zeker geen 'vluchtmisdrijfster'! Ik ben Mieke De Rijke, mijnheer de agent.

BEN: Ge liegt, ik heb u hier zien binnen vluchten. *(haalt mobieltje boven, noteert)* Mieke De Rijke vluchtte met volgeladen kar...

MIEKE: Ha die kar? Ik dacht dat ge het over de Landcruiser had.

BEN: Die waart ge aan 't pikken. Hij is dus niet van u?

MIEKE: Nee, hij is niet van mij maar...

BEN: Ik wist het wel. Een dikke week geleden heb ik u, terwijl ik de wacht hield bij de bank op het plein, van ver dus, al een accident zien maken met een 'Porseke', madammeke De Rijke. Die had ge ook al gepikt zeker? Ik noteer al inbraakpoging in gepikte...

GREG: Kan het niet wat rustiger, mijnheer de agent? Mevrouw Amanda hier is in diepe rouw.

MIEKE: Die wagen is van mijn man.

BEN: Ha ja? Dat 'Porseke'?

MIEKE: Nee, de Toyota Landcruiser. De Porsche Cayenne is van mij.

BEN: Met dat gepikt winkelkarreke hebt ge mij wel overreden (*toont gekwetst scheenbeen*) Zie mijn scheen man, ik mank er van! Waar hebt ge die kar verstopt?

AMANDA: Daar onder dat tafelkleed agent. Doe wel wat voorzichtig, ik was en strijk niet graag. Reken die dievegge maar gauw in. (*opent gordijnen*)

(*Meer licht. Dan gaat ze weer lusteloos zitten tokkelen en valt langzaam in slaap*)

MIEKE: De winkelwaar heb ik betaald en de kar zelf heb ik voor onbepaalde duur geleased voor twee euro.

BEN: (*haalt tafelkleed van kar en legt het weer op de tafel*) Die twee euro's zitten erin, dat klopt, dat zie ik. Kunt ge mij de rekening presenteren?

MIEKE: Wilt gij die rekening betalen?

BEN: Probeer niet met mijn voeten te rammelen, De Rijke! Mijn been doet al genoeg zeer.

MIEKE: Ja zeg, die rekening zit in mijn portemonnee, samen met de sleutels van de Toyota maar die ben ik kwijt.

GREG: (*trekt kar naar zich toe en haalt er portemonnee uit*) Is het deze geldbeugel misschien?

MIEKE: Ha ja, dank u wel Greg, ge zijt een schat. Hier zie, ongelovige Thomas. (*toont rekening aan agent*)

BEN: (*controleert het ticket en geeft het terug*) Ha zo, dat klopt allemaal wel maar nu het belangrijkste: mijn scheenbeen. Wat doet ge daaraan? (*toont de schade*)

MIEKE: Ik blijf daar af, ik had voorrang van rechts.

BEN: De fluit van een wetsdienaar heeft altijd voorrang en die hebt gij genegeerd, madammeke!

MIEKE: Heb ik uw fluit genegeerd? Ge bedoelt dus dat ik niet op uw avances ben ingegaan. Wat gij mij flikt, dat ruikt sterk naar seksuele intimidatie!

BEN: Seksuele 'imitatie'? Niks van...

GREG: Volgens mij heeft zij een punt, mijnheer de inspecteur van politie. Er zijn wat men noemt, verzachtende omstandigheden, niet?

BEN: (*tast aan zeer been*) Daar voel ik niets van. Zijt gij haar handlanger misschien, heler van gestolen te goeden of wat?

GREG: Maar nee, er is toch niets gestolen. Ik probeer het uit te leggen...

BEN: Ah, gij zijt haar advocaat? Hoe heet gij?

GREG: Maar nee, ik ben Greg De Breker, huwelijksconsulent. Maar dat speelt hierbij geen rol.

BEN: (*noteert*) Greg-De-Breker... Hu-we-lijks-con-su-ment, zegt ge? Die spelen justekes wel een vuile rol! Zo ene heeft mijn eerste vrouw achter mijn rug geconsumeerd!

GREG: Het is consulent.

BEN: Om het even, vogelen blijft vogelen. Uwe pas graag!

MIEKE: (*heeft de rug van Ben bekeken*) Wacht eens Greg, gemeenschapswacht staat hier op die gast zijn rug. Wel, wel, gij gemeen gemeenschapswachterke, gij maakt

onrechtmatig gebruik van die fluit van u. Dat is heel gemeen, vals flikkerke! Dat pakt niet bij mij.

BEN: Ja maar ik ben ook duivenmelker en af en toe...

GREG: Maar jongens toch, duivenmelker en gemeenschapswacht en wat nog?

MIEKE: Hier met die kar. Oei, dat was ik rats vergeten. Ik heb hier een doos crème à la glace en een diepvrieskonijn. Zou ik die efkens in de vriezer kunnen stoppen, tot de zaken hier opgelost zijn?

GREG: Ja, ik geloof wel dat het kan. Amanda? Oh, ze slaapt. Ik toon u wel even de diepvrieskist, ik ken de weg. Komt u maar, Mieke. *(af keuken)*

MIEKE: *(haalt pakken uit kar, volgt Greg)* En wachterke, gij blijft hier wachten als ooggetuige van het ongeval van vorige week, want gij hebt gezien dat ik er geen schuld aan had. Akkoord? Zo niet leg ik klacht neer voor seksuele intimidatie door een valse flik! Voor alle zekerheid uw naam alstublieft? *(noteert in mobieltje)*

BEN: Heu... Benoit Van der Bol. Maar dat gaat ge toch niet doen?! Ik verklaar al wat ge wilt, madammeke.

MIEKE: Ik wacht het af, wachterke! *(af cour met pak roomijs en diepvrieskonijn)*

BEN: Van dat accident vorige week heb ik toch maar iets gezien van op afstand. Ik stond er eigenlijk met mijn rug naar toe want ik amuseerde mij met mijn vrienden in de apenkooi tegen de bank. *(gaat ontmoedigd aan tafel zitten, bekijkt zijn gewond scheenbeen, na even haalt hij stiekem pakje uit de kar en haalt er koekje uit, stopt het in zijn mond)*

(Deurbel)

(springt recht, legt pakje terug, met mond vol) Madam, madam er is gebeld.

(Amanda reageert even maar slaapt verder)

(Deurbel)

Zal ik dan maar?... *(naar hal)*

COIS: *(dialect, komt al struikelend uit hal)* Miljaarde, val ik hier met de deur in huis en zo bijkanst op mijn smoel! Ben ik nog op tijd voor de cinema hier?

BEN: *(op hal, nu dialect)* Pas toch op Coiske of ge breekt hier nog uw poten over die mat. Ik zit hier ook al met een zere scheen.

COIS: Verdomme, zeg dat het niet waar is. 't is den Bolle begot, die hier portier speelt, nog een bijverdienste? *(handdruk, ziet dan winkelkar staan)* Of levert gij nu ook al winkelwaar aan huis, normaal verdient ge toch bij als winkelspion?

BEN: Winkeldetective, Coiske. Terwijl ik bankovervallers afschrik houd ik in 't zwart het warenhuis in het oog. Hier ben ik in mijn functie van gemeenschapswacht.

COIS: Ha ja? Op wie of wat staat gij hier dan te wachten? Toch niet op uw krabbers van duiven zeker? *(lacht)*

BEN: Maar nee Cois, die madam van die 'Porse' van de vorige keer. Ge kent ze wel, die heeft mij overreden met haar winkelkar. Zie maar, mijn vlees hangt er daar nog aan en zie mijn scheen, jong! *(toont bloedend scheenbeen)* Zij wil dat ik tegen u getuig voor dat accidentje van vorige week omdat ik mijn fluitje gebruikt heb tijdens de achtervolging.

COIS: Mie Porsche heeft u bedreigd? Ja jong, dat ziet er niet goed uit. Het zal u leren de vrouwkes achterna te lopen. Gij moogt uw fluit alleen maar thuis gebruiken,

(lacht) om uw duifkens binnen te halen hé. Zeg, gij gaat toch niet getuigen ten voordele van die Mie snol zeker? Ik wil dat ge voor mij getuigt begot!

BEN: Ik heb dat accident toch niet zien gebeuren Cois. Allee ja, van ver, van bij de dat zoologieke daar bij de bank. Ik heb er mij verder toch niets van aangetrokken.

COIS: Wacht ne keer Bolle. Als gij een goed woordeke voor mij kunt doen terwijl ge hier toch maar in 't zwart zit te wachten en eigenlijk toch niets gezien hebt, ja dan...

BEN: Maar allee Cois, wat ge mij nu vraagt! Een valse verklaring afleggen als gemeenschapswacht, dat is...

COIS: *(overtuigt er zich van dat Amanda slaapt, gebaart Ben aan tafel te gaan zitten en doet dat zelf ook)* Luister Benoit Van Der Bol, er staat wel iets tegenover hé man. Ge moogt op mijn kot er een paar komen uitkiezen, gratis voor niets. Maar haast u Bolle, want ik heb gehoord dat er binnenkort Chinezen met een dikke portfeuille naar mijn kot komen kijken!

BEN: *(verheugd)* Is dat serieus waar Coiske, dat ik mag komen kiezen? In dat geval kan ik toch misschien iets zeggen van wat ik niet gezien heb. Wanneer past dat voor u, dat kiezen?

COIS: Als ik ne keer thuis ben hé Bolle! Anders geraakte gij niet op mijn duivenkot. *(lacht hard met zijn mop)*

BEN: Ja, dat is waar. *(lacht wat mee, blijft nog lange tijd aan tafel zitten, zijn aandacht gaat zowel naar zijn scheenbeen en de winkelkar, probeert nog een koekje op te vissen)*

AMANDA: *(schrikt wakker van het lachen, kijkt om)* Wie, wat gebeurt er? Ho, 't is die moordenaar van een brokkenchauffeur!

COIS: *(recht, dreigend naar Amanda toe)* Pas op wat ge zegt hé! Ik heb serieuze getuigen van dat accidentje, madammeke Amandel. Als ge denkt de centjes uit mijn zakken te kloppen voor...

AMANDA: *(wenend)* Dat wil ik niet, ik wil alleen mijn schat terug, geen geld. En 't is Amanda.

COIS: Ha, echt geen geld? In dat geval is 't goed. Maar uwe chérie terug krijgen dat zal niet gaan. Als ik van u was, 'Armada', zou ik eens uitkijken naar een andere lieveling op Twitter of Tinder misschien, ofwel tweedehands.be...

AMANDA: Maar man, ik wil niets anders. *(snikt)* en ik heet Amanda!

COIS: Tja Amada, dan kan ik u ook niet helpen. Amada begot! Dat was in onzen tijd nog eens een partijke naar mijn hart. Alle macht aan 't werkvolk begot en aan de Chinezen. Weet gij dat nog, Bolle?

GREG: *(komt ontdaan op, groet Cois)* Heu... goeiedag meneer, ik ben Greg De Breker, vriend des huizes hier. *(handdruk)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze